Woensdag 4 Augustus 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3969

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zonaags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Slag om Sicilië neemt nog steeds in hevigheid toe

Eden herhaalt dat „onvoorwaardelijke overgave" blijft geëist.

Orel kan elk ogenblik vallen.

HET WORDT EEN LANGE OORLOG.

Niemand moet zich verbeelden, dat deze oorlog met een dag of een maand ten einde zal zijn, schrijft de Giornale d'Italia te Rome. Het blad veronderstelt, dat deze oorlog wel „zeer lang" zal worden en „zeer zwaar voor ons volk". „Alle Italianen moeten zich realiseren, dat ten einde met ere eruit te komen, wij voorlopig nog zullen moeten vechten en lijden" (Londen, (AP) 4.8).

DE VEROVERING VAN REGALBUTO.

De radio van Algiers zeide, dat de verovering van Regalbuto de deur openslaat naar de rechter flank van de vijandelijke verdedigingsstellingen. De Geallieerde opmars duurt voort en de voorhoede bevindt zich nu reeds op 24 kilometer van het belangrijke spoorwegcentrum Adrano. Troina is reeds voorbijgetrokken en de weg naar Messina ligt nu open voor de opmars der Geallieerde. De Duitsers verzetten zich wanhopig en werpen alle reserves waarover zij kunnen beschikken in de strijd. Hun verliezen zijn ontzettend. Twee bataljons, die het Hermann Goering regiment versterkt hadden, werden weder opgeruimd. (Londen, (AP) 3.8).

DUITSERS GEVEN GEALLIEERD OFFENSIEF TOE.

Het Deutsche Nachrichten Büro heeft in een aanvulling bij het officiële communiqué medegedeeld, dat op Sicilië de Engelse en Noordamerikaanse heirscharen tot de aanval zijn overgegaan over de volle lengte van het front. In het midden van de frontlinie, aldus de Duitsers, hebben de geallieerden geduchte verliezen geleden en overal wordt nog bitter gevochten (Londen, (AP) 4.8).

DE STRIJD OP SICILIË.

De situatie hedenmorgen bij het ter perse gaan:

De geallieerden rukken in alle sectoren op. De vijandelijke weerstand is geweldig krachtig vooral tussen Regalbuto en Centuripe. Boven de Ionische zee werden 3 Liberator-bommenwerpers vernield door den vijand.

Bij Messina is de geallieerde vloot actief. Kruisers, torpedojagers en torpedoboten opereren samen, vooral van de U.S.-vloot. De Britse vloot opereert meer bij Taormina [hoofdkwartier van de Duitsers — Red.] en Kaap Morini. De Straat van Messina wordt door de geallieerden gepatrouilleerd.

De avances van het 8e leger zijn mooi.

Agira en **Catenanuova** zijn veroverd. De geallieerde stellingen in het centrum zijn sterker geworden. De vijand lijdt grote verliezen. In het Noorden heeft men een belangrijke verkeersweg genomen. Aanvallen worden gedaan op Adrano en omgeving.

De patrouille-activiteiten in de buurt van Catania nemen in omvang toe. Meer naar het binnenland hebben de geallieerden voortgang weten te maken, vooral omdat de inneming van Agira en Catenanuova de gealieerde stellingen zeer versterkt heeft. Ook Caronia aan de Noordkust is ingenomen.

In de Straat van Messina is een deel van de Geallieerde vloot met eenheden van den vijand slaags geraakt. Dit had plaats dicht bij Kaap Armi op de teen van Italië aan de Zuidkant van de Straat van Messina. Behalve het reeds gemelde bombardement van de vloot op Taormina is ook de kustweg bij Kaap Molini ongeveer 25 km. van deze stad verwijderd onder vuur genomen.

Aan de Noordkust des eilands is de Noordamerikaanse vloot actief, vooral bij Kaap Orlando, waar torpedojagers de vijandelijke stellingen bombarderen. Op zee worden de vijandelijke verbindingsroutes belemmerd.

Bij Adrano werden vele vijandelijke voertuigen vernield door middelzware bommenwerpers van de Noordamerikanen. (Samengesteld uit de laatste telegrammen van Noord-Afrika, (AP) 4.8).

DE „KONING-KEIZER" EEN QUISLING?

Moeten wij Koning Victor Emanuel als een quisling beschouwen voor Britse en Noordamerikaanse belangen, vroeg Bevan. Bevan bedoelde hiermede, dat het toch te gek is om het naziesysteem van quislings te gaan navolgen en Victor Emanuel en Badoglio op welke wije ook te steunen als zou men iets aan hen hebben. Doen wij dat, aldus Bevan, dan offeren wij immers ons eigen volk eraan op. (Londen, (AP) 4.8).

EINDE SLAG OM SICILIË IN ZICHT.

Radio-Algiers heeft al medegedeeld, dat het glorierijke einde van de slag om Sicilië „in zicht is". (Londen, (AP) 4.8).

De Raf heeft weer brandbommen geworpen op doelwitten bij **Napels** (spoorlijnen e.d.) en **Reggio di Calabria. Troina** werd bezet, hernieuwde bombardementen werden uitgevoerd op **Adrano, Randazzo,** twee vijandelijke stellingen in de buurt van de Etna, verder werden de havens van **Messina** en **Milazzo** en kanonstellingen aan de kust onder vuur genomen. Van Noord naar Zuid is men actief. Frans-Marokaanse troepen helpen mede. (Geallieerde Hoofdkwartier Noord Afrika, (AP) 4.8).

EDEN KON NIET ONDERHANDELEN MET MUSSOLINI.

Eden antwoordde in een vergadering van het Lagerhuis op de vraag, of hij ooit een verstandhouding had gehad met Mussolini, thans vele jaren geleden. Dit verhaal was door enkele couranten opgedist. Hij zeide, dat zulk een verstandhouding niet bestaan had; er bestonden tussen Eden, de regering en Mussolini bepaalde verschillen met betrekking tot mijn gedrag, en mijn inzichten hieromtrent hebben geen verandering ondergaan. Ik heb wel getracht mijzelf wijs te maken — gelijk ook velen van mijn collega's in achtereenvolgende regeringen hebben gedaan — dat er te praten viel met Mussolini. Ik heb evenwel moeten ondervinden, dat dit niet het geval was. Er is thans nog niet met hem te praten, zij het gelukkig in een andere zin (Londen, (AP) 4.8).

Het nieuws van vandaag.

Het feest van St. Dominicus, heden over de gehele wereld gevierd, is van zeer biezondere betekenis voor de Curaçaose eilanden. Juist 75 jaar geleden droeg de Paus de missie-arbeid dezer eilanden op aan de Nederlandse provincie der Dominicanen of Predikbroeders. In een apart hoofdartikel herdenkt Pater Willibrordus M. Brada O.P. het feest. In meer dan één opzicht is hetgeen St. Dominicus gedaan heeft van wereldhistorische betekenis geweest. Want hoewel de Dominicaner-orde niet de grootste is naar het aantal leden, behoort zij zeker tot de grootste naar haar praestaties.

St. Dominicus leefde omstreeks 1200, omstreeks de tijd dat Waldenzen (ketters, die hielden dat o.a. leken de sacramenten konden bedienen, dat men niet mocht zweren, dat men geen wapenhandel mocht drijven e.d.) en Albigenzen (ook ketters, maar van volkomen anti-sociale aard, die behalve de hierbovengenoemde ketterijen, een tweevoudige moraal erop nahielden voor „volmaakten" en „gelovigen", waarvan de laatsten erop los mochten leven) — in een tijd dus dat deze beide secten aan de staat en de maatschappij onberekenbaar kwaad toebrachten, stichtte Dominicus zijn orde om de onkunde als bron van ketterij — men ziet het nog heden — te bestrijden.

Gelijk Pater Brada zegt, werden hun kloosters — conventen feitelijk — in de centra van wetenschap geplaatst en tot op de huidige dag telt men onder de geleerden vele Dominicanen alsook onder de Dominicanen vele geleerden. Hun sterkte is de oefening in het denken en redeneren, twee bezigheden, die elkeen dagelijks beoefent, maar waar de logica vaak ver in te zoeken is. Dit, hun logisch denken en redeneren, heeft de Dominicanen gemaakt tot wat ze zijn. Evenals in de begintijd trekken zij ook thans nog in de wereld, leven zij weliswaar in hun kloosters, doch is hun werk onder de mensen. De beroemde kerkhistoricus Hauck noemt de Dominicanenorde daarom „de meest volmaakte vorm van alle middeleeuwse kloostersystemen".

De Dominicanen legden de grondslag voor een Democratische regeringsvorm, die niet uit de Franse revolutie geboren werd, maar reeds 500 jaren daarvoor in de orde der Predikbroeders werd ingevoerd in de verkiezing der superieuren, waaraan alle Broeders mededoen.

Voeg hier nog bij, dat St. Dominicus zelf te Prouille nog een vrouwenconvent stichtte, waaruit zich de Dominicanessen — die op Aruba werken — ontwikkelden en die door haar onderwijsarbeid (begonnen tegen de Albigenzenkloosters ook) alle eeuwen door onbegrijpelijk veel gedaan hebben.

Maar bovenal is het hun bestudeerdheid geweest, welke de Dominicanen gemaakt heeft tot de voornaamste vertegenwoordigers van Pausdom en orthodoxie. Dit alles leidde er ook toe, dat vooral Dominicanen de leiding van de Inquisitie of kerkelijke rechtbank voor het behouden van de rechte leer kregen, een instituut dat eveneens zoveel te lijden heeft van de onkunde van hen, die voor wetenschapsmensen zich uitgeven, maar zich bij wat zij studie noemen laten leiden door voorop gezette meningen. Immers zulke instellingen als de Katholieke Kerk bezit in de Inquisitie bestaan evengoed in de Protestantse kerken. Dat de te grote ijver van een individuelen voorzitter van de Inquisitie wel eens te ver gegaan is, vindt dan ook gelijke pendanten in de parallelinstellingen van andere kerken, die eveneens soms te ver gegaan zijn, zoals aan Michael Servet en Oldenbarneveldt wordt geïllustreerd. Onbillijk is het om wegens de te grote „ijver" van Calvijn en Maurits hun kerken te verwijten, wat deze kerken zelf als fout brandmerken. Onbillijk is het daarom om aan de Dominicanen te verwijten, waarin een enkele Dominicaan te ver gegaan is.

Juister en wetenschappelijker is het te zeggen, wat de Noordamerikaanse hoogleraar, niet van een Dominicanen-universiteit, maar van de Jezuïeten, Pater Jeremias O'Sullivan in zijn „Medieval Europe" van hen getuigt: „There is no doubt that the Dominican Rule, by sending into the world thousands of priests devoted ex professo to religious learning and to preaching, conferred incalculable benefit on both the Church and society."

De Orde der Predikbroeders telt op het ogenblik 8000 leden tegen 4476 in 1919.

KONINGIN ELISABETH JARIG.

Hare Majesteit, Koningin Elisabeth van Engeland, is heden 43 jaar geworden.

Voor het eerst sedert de aanvang des oorlogs beierden de klokken van St. Paul's]Anglicaanse cathedraal van Londen-stad — Red.] ter gelegenheid van een vorstelijke verjaardag. Hare Majesteit bracht de dag rustig buiten de stad door tezamen met Zijne Majesteit den Koning en de Prinsesjes (Londen, (AP) 4.8).

[Op blz. 4 publiceert „Dagblad Amigoe di Curaçao" vandaag een artikel gewijd aan Koningin Elisabeth en de Redactie wil niet na laten haar hartelijkste wensen aan te bieden aan het met ons Koninkrijk geallieerde Groot-Brittannië en zijn volk, in het biezonder aan de Britten in ons staatsdeel en aan de officiële vertegenwoordigers van het Verenigd Koninkrijk — Red.]

ADMIRAAL HOOVER VERPLAATST.

Er wordt bekend gemaakt, dat vice-admiraal John Hoover, die de Verenigde Staten van Noord-Amerika vertegenwoordigde in de onderhandelingen met admiraal Georges Robert van Martinique, ontheven is van zijn post als commandant van het strijdgebied in de Caraïbische zee. Zoals men weet, was hij de man, die den Fransen admiraal wist te bewegen heen te gaan en het gezag over Martinique over te geven aan de Geallieerden. Het hoofdkwartier van het Tiende Marine-district wist niet mede te delen, waar Hoover naar toe zou gaan noch wie zijn opvolger zou zijn. Het hoofdkwartier van vice-admiraal John Hoover was op San Juan te Puerto Rico. (Puerto Rico, (AP) 3.8).

* * *

Gisteravond bracht Admiraal John Hoover een afscheidsbezoek aan Zijne Excellentie den Gouverneur.

Hedenmorgen vertrok de Admiraal per vliegtuig via Trinidad naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

De Gouverneur deed Admiraal Hoover persoonlijk uitgeleide.

BRITSE PARLEMENT MET VACANTIE.

Eden heeft aangekondigd, dat het zomerreces van het Britse parlement Donderdag begint. Het reces zal duren tot de eerste dag na 19 September. Er zijn evenwel maatregelen getroffen om het parlement eerder saam te roepen, indien de omstandigheden hiertoe zouden nopen (Londen, (AP) 4.8).

COMMODORE ORLEBAR OVERLEDEN.

Commodore A. H. Orlebar, houder van het kampioenschap voor snelheid in de lucht, is vannacht, 46 jaar oud, overleden (Londen, (AP) 4.8).

BEWONDERENSWAARDIGE EENHEID.

Paul van Zeeland, de president van de Belgische commissie voor de bestudering der na-oorlogse problemen, beschreef voor de radio zijn indrukken over Zuid-Amerika, dat hij zo juist bereisd heeft. Hij verklaarde verbaasd te zijn over de eenheid, die er tussen deze landen bestaat wat betreft de oorlogsdoeleinden en de idealen waarvoor de Verbonden Volken strijden. Hij voegde er aan toe, dat de Zuidamerikaanse landen, die de oorlog verklaarden en de betrekkingen met de as verbroken een belangrijk aandeel hebben in de economische oorlogsinspanning. Hij zeide dat het aanschijn van Mexicostad in enkele jaren geheel veranderde en dat de vooruitgang van de Braziliaanse steden bijna ongelooflijk is (Londen, (AP) 3.8).

RIBBENTROP NEEMT MAATREGELEN.

Sir William Davison, een lid van het Parlement zeide, dat Ribbentrop bezig was te onderhandelen over de aankoop van een landgoed in Zwitserland. Davison vroeg voor dit bericht de aandacht van Eden en vroeg tevens of de neutrale landen antwoord gegeven hebben op de Geallieerde notas betreffende het verlenen van een schuilplaats aan de oorlogsmisdadigers. (Londen, (AP) 3.8).

RUSLAND-MEXICO.

Molotov heeft Luis Quintanilla, Mexicaans gezant te Moskou, ontvangen (Londen, (AP) 4.8).

Dominicusdag 1943

door

PATER WILLIBRORDUS MENNO BRADA O.P.

Er zijn zoveel heiligen, dat men elkaar verdringt. Zo op de 4e Augustus. Dit is van ouds de dag van Dominicus, doch er zijn geen dagen genoeg in het jaar. De Pastoor van Ars vraagt ook al een plaatstje en als straks Paus Pius X heilig verklaard wordt, dan moet Hij ook de vierde Augustus hebben.

In de 1943 jaren Christendom, die achter ons liggen, zijn er van die figuren, zo magnifiek, dat een mens er geheel zijn leven een enthousiast bewonderaar van kan blijven.

Eén van hen is Dominicus. Zijn leven lijkt een aaneenkoppeling van schijnbare toevalligheden. Toevallig komt hij Spanje uit voor een klein reisje; toevallig ziet hij de methode van de Norbertijnen; toevalligheden die achteraf wonderlijke beschikkingen blijken te zijn van de Voorzienigheid, waardoor hij voor de dag kwam met een wonderlijk sublieme opvatting van het kloosterleven.

Trok tot dan toe de kloosterling weg uit de steden om ergens een klooster te bouwen hoog op een berg of verborgen in een stil dal. Dominicus bouwde zijn kloosters midden in de steden: ziet maar waar de oude Predikbroeders-kerken stonden in Haarlem, Den Haag, Utrecht, Leeuwarden, Zutphen, Zwolle.

Duurde in de oude orders het bidden lang, bij Dominicus mocht het de studie niet schaden.

Hij wilde een groep hebben, die klaar was om de problemen van hun tijd aan te pakken en dat „au fond", daarom trok hij juist naar de Universiteitssteden en was het studieprogram zwaar en streng, zeer speculatief en weinig positief. Meer nog wilde hij het kloosterleven verbinden met de zielzorg, meer nog dan dat Norbertus dat reeds gedaan had.

De kerken moesten vol zijn, het waren niet slechts koorplechtigheden, die de Dominicaanse liturgie kende, doch ook was er bijvoorbeeld in de Completen een processie waarbij men de kerk introk.

Men pakte de problemen van de tijd aan. Thomas heeft de wereld beschermd tegen de Arabische philosophie door eerst heel zakelijk, naar een goede text te zoeken, die de grote Nederlander Willem van Moerbeke hem gaf.

Het is niet ineens gegaan, de nieuwe orde heeft om de methode, vooral op het gebied van de zielzorg, verzet ondervonden, dat oplaaide tot een geweldige publieke ruzie aan de universiteit van Parijs en dat later weer eens opkwam in Jansenistenkringen.

Voor den Paus was Dominicus groot. Toen men kwam vragen om een proces van heilig verklaring kwam dit antwoord: „Even zeker als ik er van ben, dat Petrus en Paulus heilig zijn, ben ik er zeker van dat Dominicus heilig is."

Streng moet het leven van Dominicus geweest zijn. Hij viel in de refter in slaap daar hij te lang gebeden had in de nacht, hij geeselde zich, zoals uitkwam bij het proces van de heiligverklaring, toen bleek hoe hij zijn roeden liet maken. Streng en goed, u behoeft maar naar de schilderijen van Fra Angelico te zien, — de hemel verhoede dat men Florence ga bombarderen..

Een ding betreuren wij in het leven van Dominicus. Hij was van plan naar de heidense Pruisen te gaan, doch zijn vroege dood verhinderde de uitvoering van dat plan. Jammer dat hij daar niet heeft kunnen bouwen aan een echt Christelijke cultuur, een cultuur die het opkomen van die heidense opvattingen, zoals die vandaag aan de dag onder de Duitsers leven, eenvoudig tot een onmogelijkheid zou gemaakt hebben.

Het Dominicaanse ideaal heeft de wereld een St. Thomas geschonken. Het heeft in Amerika laten zien hoe het missie-ideaal ermee harmonieert. Vitoria had de principepen gelegd, reeds vóór Hugo de Groot. Bartholomeus de las Casas verdedigde de rechten in de practijk en in de eerste heilige van Amerika St. Rosa di Lims vindt het de bekroning. God is wars van alle ras-theorie en riep ook Martinus de Porres de Mulat tot grote heiligheid. De Japs in de Philippijnen vonden op die eilanden de Dominicaanse Universiteit. Ze hebben de collegezalen vol gestopt met gevangen genomen Amerikaanse soldaten, doch er komt wel een tijd, dat ook de Jap zal luisteren; niet voor niets stroomde het bloed van talloze Dominicanen op die eilanden.

Evengoed als het ideaal van Dominicus Albertus de Grote greep, greep het den zach en Henricus Suso, gaf het Johannes van Gorcum de kracht martelaar te zijn in Den Briel.

Door het Dominicaanse ideaal heeft Lacordaire Frankrijk weer een réveil gegeven. Uit de verschrikking van de Franse Revolutie en Voltairiaanse tijd kwam men weer tot wat „de oudste dochter" van de kerk zijn moet.

Burke in Ierland, McNabb in Engeland laten zien dat de woorden van Benedictus XV waar zijn: „In deze tijd is de orde van Dominicus nog van evenveel waarde als in de stichtingsdagen." Ziet maar eens hoe het Dominicaanse ideaal Amerika de millioenenbeweging van de Holy Name Society gaf.

Dominicus moet een eenvoudig man geweest zijn, die Jezus zo ver navolgde dat de gelijkenis heel duidelijk is. Weende Jezus bij het zien van Jerusalem, Dominicus werd bedroefd, als hij in de verte een stad ontwaarde, waar hij wist dat het Albigensendom hoogtij vierde.

Het Albigensendom is niet meer, het gevaar van de Arabische philosophie is verdwenen. Cajetanus sprak lang met Luther; ach wat jammer dat Luther wegliep, Cajetanus begreep Luther en was niet hard. Denifle was het door de feiten. Calvijn was geen Thomas en bijna woordelijke texten geven een hemelsbreed verschil, hoe jammer dat Calvijn niet doordacht. Gods schoonste gave mag men gebruiken, dat is ook uit Zijn hand.

Lacordaire liet zich op een kruis binden, zijn vriend Lamennais kon niet buigen. Er is een wonderlijke verscheidenheid in de Dominicaanse figuren.

Dit werd eens gedemonstreerd in het klein. Een psychologisch aangelegd professor ging eens bij zijn studenten de volgende proef in elkaar zetten.

Hij knipte zoveel foto's van Paters uit als hij maar krijgen kon, doch dan allen de koppen, en met zorg werd de kraag eraf geknipt. Al deze foto's werden den studenten voorgelegd; men moet er uithalen wat voor Paters dat waren. Wel de Jezuïeten waren gauw gevonden, de Franciscanen ook, de Redemptoristen dat ging ook nog, doch de Dominicanen dat ging helemaal niet, die orde geeft dat niet; er bestaat geen Dominicaanse physionomie.

Het moet zijn een bezielen door een ideaal doch met uitbouw van het individuele kunnen.

75 Jaar werken de Dominicanen hier; bidt Dominicus vandaag dat zijn ideaal in hen steeds rijker uitbloeie.

De Zaak Wedervoort.

Door omstandigheden kon de Redactie gisteren geen eigen verslaggever naar de terechtzitting sturen. Met erkentelijkheid vermelden wij daarom, dat de redactie van de Beurs- en Nieuwsberichten op ons verzoek zo vriendelijk was ons haar verslag af te staan, hetwelk hier dan volgt:

Dinsdagmorgen werd de Zaak-Wedervoort in hoger beroep door het Hof van Justitie in behandeling genomen. De rechtbank was samengesteld uit Dr. C. Süthoff, president; Dr. P. J. J. van den Biesen en Dr. H. Polvliet, leden. Advocaat-generaal was Mr. L. C. Kwartsz; griffier Mr. L. A. L. Weeber, terwijl als verdediger Mr. O. Burghardt aanwezig was. De publieke belangstelling was groot, doch naar het ons voorkwam, minder groot dan tijdens een voorgaande openbare behandeling.

Nadat de beklaagde, de 23-jarige Manuel R. Wedervoort, was voorgeleid en de president van de rechtbank de overtuiging gekregen had, dat de bewaking voldoende was, werd een aanvang gemaakt met de behandeling van 1o de moordzaak op Maria Castillo, waarbij het geval zich voordeed, dat beklaagde de dag voordat deze zaak in hoger beroep zou voorkomen, uit de gevangenis ontsnapte, hetgeen tot de complicatie leidde van 2o de doodslag op de 61-jarige Maria Martha Mathilde en de poging tot doodslag op Melanie Nicaela, de 9-jarige kleindochter van deze vrouw, gepleegd door beklaagde de dag na zijn ontsnapping, alvorens hij in verzekerde bewaring werd teruggebracht.

Het Hof heeft tijdens de laatste behandeling in de eerste zaak verstek verleend en thans besloten beide zaken samen te vatten. Het Openbaar Ministerie werd verzocht beide zaken in het requisitoir samen te voegen. Tijdens de behandeling van de eerste zaak in tweede aanleg werd op 22 November 1942 de uitspraak van levenslange gevangenisstraf gedaan met tewerkstelling „met de boeien" aan openbare werken, terwijl in de tweede zaak op 7 Juli jl. een uitspraak volgde van 20 jaar gevangenisstraf. De officier van Justitie, de Heer W. F. M. Lampe, tekende toen hoger beroep aan.

Aanvankelijk bepaalt de president zich meer tot de tweede zaak en stelt de cardinale vraag: waarom heeft beklaagde deze 61-jarige vrouw vermoord? Daar de antwoorden van beklaagde negatief zijn, althans geen opheldering brengen, volgt de President de loop der gebeurtenissen. Hierbij moet worden vooropgesteld, dat het eerder aannemelijk is, dat de beklaagde op die rode Dinsdagmorgen van 30 Maart aan de vrouw (volgens getuigeverklaring van het meisje) verteld zou hebben, dat hij als arbeider aan de pijpleiding werkzaam was, dan dat hij, hoewel hij dat zelf verklaart, haar verteld zou hebben, dat hij een ontsnapte gevangene zou zijn.

De President spreekt herhaaldelijk over den beklaagde in termen van schurk, misdadiger en vent, hetgeen wel indruk op beklaagde maakt, daar hij, hiertoe tot de orde geroepen, een rechtere houding aanneemt. Welke rol speelde de vrees weer te worden gesnapt op beklaagdes handelingen? De beklaagde is eerst langs het strand gelopen, misschien in de hoop een bootje te vinden, maar is vervolgens naar Zapateer gegaan, het hartje van net eiland, waar hij er zeker van kon zijn gesnapt te worden.

Op een desbetreffende vraag antwoordt beklaagde, dat hij door de doodslag gemeend had nog wat buiten de arm van de justitie te kunnen blijven. Hij ontkent, hoewel het voordeeld van de poging tot moord op zijn moeder wordt aangehaald, dat hij uit moordzucht zou hebben gehandeld. De President vraagt hoe hij het vond, toen hij tot levenslang werd veroordeeld. De beklaagde antwoordt: zeer zwaar, doch dit zou geen reden zijn geweest, die hem tot moordslag heeft gedreven.

De President stelt er prijs op over het geestelijk conflict van den beklaagde den getuige-deskundige, Dr. P. H. Hartz, te horen. De beklaagde was 16 jaar, toen hij met 15 messteken zijn moeder poogde te vermoorden, een misdrijf waarvoor hij drie jaar gevangenisstraf onderging. Waarom echter is beklaagde met de intelligentie, die hem door Dr. De Regt is toegemeten, straatveger geworden? Het blijkt, dat de beklaagde tijdens de drie jaar in de gevangenis niets heeft geleerd, hoewel daartoe de gelegenheid was. Hij heeft daarna, gedurende de drie jaar dat hij vrij was, anderhalf jaar het beroep van straatveger geoefend en anderhalf jaar thuis rondgehangen; waarvoor hij door den rechter voor luiaard wordt uitgemaakt.

Dan vraagt Dr. Süthoff of beklaagde, indien hij **hem** was tegengekomen, in plaats van de oude vrouw, hij ook tot doodslag zou zijn overgegaan. De beklaagde zegt, dat hij dat niet kan zeggen. De President zegt: Dat kan hij wel zeggen! De beklaagde zegt, dat, indien hij iets had gehad om mee te slaan, hij het zeker gedaan zou hebben. Dat had den beklaagde, meent de rechter, namelijk een ijzeren staat — hij wilde dus iedereen doodslaan. De beklaagde erkent dit. Indien de vrouw hem echter had medegenomen om hem eten en drinken te geven, zou beklaagde de haar niet hebben doodgeslagen, verklaart hij voorts, waarbij hij terugkomt op het ook op vorige zittingen verklaarde, dat het gezicht van de vrouw hem niet beviel. Waarom is de beklaagde daarna naar zijn tante gegaan? De beklaagde zegt na zijn daad begrepen te hebben slecht te hebben gehandeld en wilde zich dus opgeven, doch hij heeft zijn tante niet verteld, dat hij de vrouw had doodgeslagen, dat kwam pas bij de confrontatie, die dezelfde dag met het lijk plaats had.

In het geval-Castillo, meent de rechter, heeft de beklaagde twee maanden met het plan tot moord rondgelopen, hoewel het besluit pas de bewuste Zaterdagavond genomen werd.

Thans komt de getuige, Dr. P. H. Hartz voor. Deze deskundige (van beroep patholoog-anatoom) worden enige vragen gesteld, die eerwijlen den groten wijzen Plato slechts met grote moeite en onder strict voorbehoud aan zijn leerlingen wilde beantwoorden, namelijk een definitie van het geweten. Het gesprek raakt ook op zulke steile paden, dat tot besluit de rechter het betreurt, dat Robinson Crusoë als volwassene en niet als kind op het onbewoonde eiland is gekomen, om hieromtrent uitsluitsel te kunnen geven. De getuige is namelijk van oordeel, dat de omgeving, waarin men opgroeit, van invloed is op de vorming van het geweten. De verdediger vestigde de aandacht op een kruis, dat in het schild van een mes, dat als corpus delicti op tafel ligt, is gesneden. De beklaagde zegt het mes zo te hebben gevonden, doch op een andere vraag verklaart hij, wel dikwijls naar de kerk te zijn geweest. Getuige Hartz meent, dat de beklaagde een geboren misdadiger is, één die niet voor verbetering vatbaar moet worden geacht.

Requisitoir van den Advocaat-Generaal.

Nadat de Advocaat-Generaal nog enige vragen heeft gesteld over het motief tot het aanspreken, waarop de beklaagde antwoordt, dat hij om eten had willen vragen, gaat hij over tot het houden van zijn requisitoir.

Op 14 Maart 1937, toen de beklaagde 16 jaar oud was, kwam hij uit de bioscoop, waarop zijn moeder hem vroeg, waarom hij zo laat was. Enige uren later poogde hij haar te doden. In het geval Castillo is sprake van een vrouw, die met een ander ging, doch wel omgang met hem had. Zij weigerde echter met hem te gaan, waarna hij het voornemen tot moord opvatte. Ook hier volbracht hij zijn daad na een bezoek aan een bioscoop (waar de film „Het monster en het Meisje" werd vertoond, zoals de lezer zich herinnert).

Op een eenzame plek heeft hij de vrouw toen drie messteken toegebracht. Even daarna menende, dat zij misschien niet dood was, heeft hij haar nog enige dodelijke slagen toegebracht. De beklaagde ging de stad in en heeft later verklaard, dat hij een gevoel van voldoening van zijn daad had. Enige maanden later vond het misdrijf nabij Santa Rosa plaats. De doodslag is een feit. Hoe zit het met de voorbedachte rade? Wat zien we hier? De beklaagde pakte een staaf met de bedoeling een ieder, die hem in de weg trad van het leven te beroven.

De beklaagde spreekt van angst, doch wat wij van hem zien is juist zijn totaal gemis aan angst. Eén ding staat vast: de verklaring van het meisje, dat nooit gehoord heeft, dat hij een ontvluchte gevangene, maar wel dat hij een werkman was. Dit bewijst, dat de beklaagde rustig en in kalm overleg heeft gehandeld.

De doodstraf — gaat de aanklager verder — heeft voor- en tegenstanders, er zijn bezwaren en tegenbezwaren; een haast onoverkomelijk bezwaar hierbij, dat is de onherstelbaarheid. Maar in het geval van den beklaagde hebben wij te doen met iemand, die 1e zijn moeder wilde vermoorden, 2o de vrouw vermoordde, die niet bij hem slapen wilde en 3o een oude vrouw vermoordde, omdat ...... haar gezicht hem niet aanstond en die het meisje wilde doen, omdat zij hem zou kunnen aanbrengen. Wij hebben te doen met iemand, die behoort tot de groep van de a-morelen, iemand, die bij het doden van een medemens geen gemoedsaandoening kent. **Daarom besluit de Advocaat-Generaal, eis ik de doodstraf.**

Pleitrede van Mr. Burghardt.

De pleiter, Mr. O. Burghardt, vangt zijn betoog aan met mede te delen een drietal wetsartikelen te willen aanhalen. Deze zijn uit het Wetboek van Strafrecht artikel 307: De enig zichzelf staande getuigenis van enen enkelen getuige door gene andere bewijsmiddelen bevestigd, kan niets als wettelijk bewijs gelden; artikel 315: blote bekentenis van schuld door generlei in het geding bekende omstandigheden bevestigd, is nimmer genoegzaam om een wettig bewijs daar te stellen; artikel 319: De beoordeling der kracht van bewijs, welke aanwijzingen in elk bijzonder geval hebben, wordt aan de voorzichtigheid des rechters overgelaten; zijn geweten wordt op het ernstigste belast met de inachtneming van de allerruiterste zorgvuldigheid en nauwkeurigheid in dat onderzoek.

Vooral op de laatste zinsnede wordt door den pleiter met nadruk gewezen. Weliswaar staan in deze zaak de materiële feiten vast, doch er is nog een ruim terrein van immateriële feiten.

Volgens het betoog van den tegenpleiter zouden naast de materiële, de immateriële feiten psychologisch vaststaan, zo vast als bijvoorbeeld een mes als corpus delicti. Hier is het gevaar, dat men zich van de materiële naar de immateriële feiten laat meeslepen. De pleiter betoogt, dat, ware de beklaagde toen niet gevlucht, hij tijdens de verdaagde behandeling van de zaak niet geaarzeld zou hebben te zeggen, dat het vooronderzoek in de eerste zaak de toets van de critiek niet zou hebben kunnen doorstaan in een beter geoutilleerde geciviliseerde samenleving. Men heeft zich bepaald tot wat foto's van de plaats en het corpus delicti, waardoor dat onderzoek tot een aanfluiting is geworden. De rechter besloot echter toch dit aan te nemen als een wettelijk bewijs. Ik zou toen zeker niet geaarzeld hebben tot de conclusie te komen, dat de beklaagde moet worden vrijgesproken. Ik zal mij thans tot de toestand nu bepalen.

De pleiter legt de vraag voor: wat zou er van de bewijsconstructie van den Officier overblijven, indien er op dit moment iemand zou opduiken, die zeide: ik heb Maria Castillo vermoord? Er zijn geen aanwijzingen bij uw College om schuld met zekerheid te bepalen. Er zijn honderden messen op Curaçao, gelijksoortig aan dat, waarmede het misdrijf op Maria Castillo is gepleegd. Er zijn geen vingerafdrukken genomen, geen stukjes kleding of knopen nabij de plaats van het misdrijf in beslag genomen, geen bloed of haren, die aan de vingers konden kleven, onderzocht. Wettig of overtuigend bewijs was er in de eerste zaak niet aanwezig. Ik wil niet beweren, dat de beklaagde niet gemoord heeft, doch er is onderscheid: onze strafwet verstaat onder een moordenaar diegene, die met voorbedachten rade een mens doodt. Tot heden blijkt dit betwisten, dat deez mens één moordenaar is.

De voorbedachte raad kan door de Rechtbank niet worden aangenomen zonder verkrachting van artikel 319.

De pleiter reconstrueert vervolgens de tweede zaak. De beklaagde liep niet „zo maar" rustig langs 's Heren wegen. Hij zat eerst maandenlang praeventief. hij is toen met levensgevaar ontsnapt, hij kon elk ogenblik neergeschoten worden, ieder kon hem herkennen. Hij is toen als een opgejaagd dier het land ingegaan en heeft daar een providere „een" verhaal gedaan, omtrent de „inhoud", waarvan wij in het duister tasten. Zou het niet mogelijk zijn, dat de beklaagde eerst heeft gevraagd of er geen mensen in de nabijheid zijn gezien. Zou dat zo vreemd zijn? Artikel 307 verzet zich in dit verband hardnekkig tegen de op zichzelf staande getuigenis van het meisje. De beklaagde vroeg om spijs en drank, de vrouw heeft hem teruggewezen en daarna heeft hij het gevaar neergeslagen. Ik zeg niet, dat de man geen gebrek aan respect voor mensenlevens heeft, maar ik vraag om onderscheid tussen doodstraf in plaats van moord. Lukt mij dit, dan zal dat tevens zijn om de er hoog te houden waarom onze staat wordt genoemd een rechtsstaat.

De getuige-medicus, die heden in deze zaak gemoeid is, kan ik voor mijn geweten geen getuige-deskundige verklaren.

Het is de gewoonte, dat in een moordzaak deskundigen gehoord worden. Alle moeite van den Rechter om in deze zaak licht te brengen, kon geen deskundige naar voren halen. Alles, wat hier zo uitvoerig met den getuige besproken werd, laat zich tot de begrippen determinisme en indeterminisme in de rechtspraak beperken. De gangster-verhalen van Dr. Hartz missen rekening te houden met het materiële contra-doel van den gangster. Gangsters in Noord-Amerika plegen een misdrijf om een buit, hetzij goud of whiskey, maar wat is hier de parabel met den beklaagde?

De eerst gehoorde getuige-deskundige in deze zaak, Dr. De Regt, is een neuroloog. Wat u hier moet hebben, zijn psychiaters en in de laatste plaats patholoog-anatomen.

De pleiter wijst dan op een geval uit zijn ervaring in Oost-Indië, waarbij een zaak in hoger beroep aan de hand van deskundige verklaringen tot een omgekeerd resultaat leidde. Mocht men onverhoopt de toerekenbaarheid van den beklaagde in beschouwing willen nemen, besluit de pleiter, met betrekking tot de deskundige-verklaring, dan vraag ik u, Mijnheer de President, of u dan niet uw geweten ten ergste zult hebben belast en of u wel de uiterste zorgvuldigheid en nauwkeurigheid betracht zult hebben in het vooronderzoek!

Nadat de pleiter gesproken heeft, stelt de President voor of het niet wenselijk zou zijn getuige-deskundige De Regt nogmaals te vragen, waartegen de pleiter zich verzet. De remmen om tot in het wezen van beklaagde door te dringen, krijgt men niet weg zonder, zoals Freud zegt, tot de diepste roerselen door te dringen.

De pleiter wijst nog op de hormomentheorie, waarvan ook de President gehoord heeft. Niet alleen is het bewijs van voorbedachten raad niet geleverd, doch tevens is het niet vast te stellen of de beklaagde tot voorbedachten raad in staat is. De pleiter vraagt vrijspraak van moord en consideratie ten aanzien van de doodstraf.

Thans is de advocaat-generaal weer aan het woord voor de repliek. Over de verklaring van den deskundige merkt hij op, dat beklaagde na zijn eerste misdrijf, nu zes jaar geleden, nog door een andere deskundige (Dr. Van Meenen?) normaal werd verklaard. Hij is het niet eens met den pleiter, daar het bewijs wel wettig geleverd zijn.

In het laatste woord merkt de pleiter op, dat hij een aantasting van zijn betoog had verwacht, doch dat is achterwege gebleven.

Hierna deelt de President mede, dat de uitspraak over drie weken zal volgen.

Openbare Verkooping.

Op **Zaterdag 7 Augustus 1943** des voormiddags om **10 uur** zal in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken ten overstaande van den notaris L. C KWARTSZ te zijn kantore Wilhelminastraat 65 te Oranjestad op Aruba worden verkocht.

a. Het op 3 Januari 1944 eindigend recht van erfpacht met een pachtsom van f. 80 per jaar op een stuk domeingrond groot 400 M2 gelegen aan de Bernardstraat te St. Nicolaas in het 4de district op Aruba, met den op dien grond staande betonnen op stal van een woonhuis No. 554, welk recht van erfpacht door het Gouvernement van Curacao verleend werd aan den Heer Franz Zielinski voor en ten behoeve van zijn minderjarigen zoon Adolf Herbert Astor Zielinski.

b. Het stuk grond groot 17 are met al wat daartoe behoort of daaraan aard en nog alvast is gelegen in het tweede district op Aruba, welk stuk grond voorheen deel uitmaakte van de voormalige grondconcessie No. 1033 dat thans eigendom en een zelfstandig perceel is, staande ter name van den Heer Franz Zielinski voor en ten behoeve van zijne minderjarige dochter Hildergard Hodwig Zielinski.

c Het houten winkel pand twee vierde staande of een stuk domeingrond groot een are gelegen aan de B. E. v. d. v. Zeppenfeldt straat te St. Nicolaas in het 4de district op Aruba, bekend als perceel 6 Wijk V Sectie W. welk stuk domeingrond aan den Heer Ludwig Reck verkeerd was tegen f. 50 per jaar, waarvan de huurtermijn verstreken is, doch voor welk perceel het Bestuur van Curacao zich bereid verklaard heeft den koper van het pand als huurder te substitueeren.

De voorwaarden der veiling en de erfpachts voorwaarden van het sub **a.** vermeld recht liggen op de gewone kantooruren ten kantore van genoemden notaris ter inzage van belanghebbenden.

WERELDNIEUWS

IS OOK HET DUITSE VOLK ONOVERWINNELIJK?

Telegrammen uit Berlijn aan de Zweedse pers beklemtonen de ernst van de luchtoorlog voor Duitsland. Als mening werd gegeven dat Duitsland op alle oorlogsfronten onoverwinnelijk is. Maar vandaag hebben wij te maken met de quaestie of ook het Duitse volk onoverwinnelijk is. Dit is op het ogenblik de grootste zorg van de nazieleiders, die met grote nauwgezetheid het morele en lichamelijke uithoudingsvermogen van het volk onder de voortdurende slagen van het luchtoffensief der Geallieerden volgen. „Svenska Dagbladet" geeft toe dat de Duitse verdediging tegen de Geallieerde massa-aanvallen onvoldoende zijn zelfs al wordt 10% van de aanvallers naar beneden gehaald.

Het Nazieblad „Ried" schrijft dat zelfs heviger bombardementen in de toekomst zullen verdragen worden, omdat de belegerden in het Europese fort weten, dat Duitsland eens zal terugslaan. (Stockholm, (AP) 3.8).

NIEUWS VAN OVERAL.

— De Engelse Koning ontving den nieuwen gezant van Ecuador, den Heer Carlos Freile Larea, die zijn geloofsbrieven overhandigde. Larea kwam 10 dagen geleden in Engeland aan.

— De Britse radio deelde mede, dat de president van de Duitse Academie in Italië zijn post neerlegde. Hij was bekend als een fascist.

— De nieuwe ambassadeur van Nicargua, Sacassa, in de Verenigde Staten van Noord-Amerika bracht een bezoek aan Sumner Welles. Sacassa werd vergezeld van Alberto Sevila, die de eerste secretaris van de ambassade is.

— Berichten van Las Palmas melden de aankomst van de Transatlantische stoomschepen „Vulca" en „Saturnia" met 3000 Italiaanse uitgewekenen uit Ethiopië en Somaliland.

— De Berlijnse radio zegt, dat te Rome het Palazzo Viminale op heden de zetel is van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en dat het tevens gekozen is tot plaats van bijeenkomst van het nieuwe Italiaanse cabinet. Men zegt, dat het Palazzo Viminale ook het hoofdkwartier is van Badoglio als minister president en hoofd van het cabinet.

— Het laatste officieuze bericht uit Ankara luidt, dat 7 bommenwerpers, die deelnamen aan het bombardement van Ploesti verplicht waren in Turkije te landen. Een andere bommenwerper stortte dicht bij de Turkse kust in zee. De bemanning wist in rubberboten zich te redden. Alle mannen werden in een interneringskamp opgesloten.

— Spaanse Republikeinen zeiden, dat de voorgestelde bijeenkomst van de leiders der Spaanse vluchtelingen niet in Colombia maar in Mexico gehouden zal worden. Het hoofdkantoor van de Spaanse vluchtelingen ontving een telegram van de organisatie te Montevideo, die vraagt een bijeenkomst te organiseren wanneer Mexico daarvoor toestemming wil geven.

AARDBEVING IN SPANJE.

Een hevige aardbeving wordt gemeld, die 2½ uur duurde en welker epicentrum gelegen was op een niet nader aangegeven plaats (Toledo, (AP) 4.8).

HET FRANSE COMITÉ.

Het Franse bevrijdingscomité heeft twee besluiten aangenomen, waarmede regelingen worden getroffen voor de bevorderingen der officieren in Franse wapendienst.

Ook wordt er een nieuw Secretariaat gecreëerd voor het Comité van Nationale Verdediging. Kolonel Pierre Billotte, die inderdijd uit een Duits gevangenkamp ontvluchtte, naar Rusland wist uit te wijken en zich later bij De Gaulle voegde in Londen, wordt genoemd als Secretaris voor dit comité. Op voorstel van Catroux heeft het comité ook een loonregeling getroffen voor de Algerijnse soldaten. Deze nieuwe loonschaal is gelijk aan die voor de Europeanen van gelijke rang. (Algiers, (AP) 4.8).

COMMUNISTEN UITGESLOTEN.

De Gouverneur van Californië, C. Warren, heeft een wet ondertekend, die de Communistische partij verhindert in de komende verkiezingen. De wet is door het Parlement zonder veel oppositie doorgelaten (Sacramento, ncwc, 4.8).

Curaçao.

REDACTEUR DE ROOY HUWT.

Schoonvader volgde.

Een feestdag voor een lid der Redactie is een dag van vreugde voor al haar leden. Zo is het vandaag.

Vandaag, op het feest van Sint Dominicus dat hiertoe speciaal gekozen werd, zal onze Redacteur Fernand Lucien de Rooy in het huwelijk treden met Mejuffrouw Geertruus Harriette Wekker uit Paramaribo, Suriname.

Het merkwaardige van den journalist is wel, dat hij een publiek persoon is, dat hij overal is en komt, waar „iets te doen" valt, maar dat zijn werk steeds anonym wordt uitgevoerd.

Geldt dit ook voor Curaçao, de geest des schrijvers spreekt vaak zo krachtig, dat de trouwe krantenlezer den geestelijken vader van een artikel dikwerf herkent. Dit geldt zeer zeker van onzen jeugdigen en energieken collega, die reeds sedert de dag, dat onze courant dagblad is geworden, zijn krachten heeft gegeven om „Dagblad Amigoe di Curaçao" te maken tot wat het is.

Zijn de artikelen dan al naamloos, het aantal malen, dat een journalist naar buiten moet optreden, is groot, vooral op Curaçao, waar een redacteur tegelijkertijd verslaggever en soms ook krantenbezorger is. Waar het de Heer de Rooy is, wien vaak de vertegenwoordigende rol te beurt valt, is zijn naam en prettige persoon op Aruba en Curaçao zeker geen onbekende meer.

Wel aardig is het in dit verband te vermelden, dat juist deze dagen de schoonvader van den Heer de Rooy, de Heer Charles Louis Wekker te Paramaribo, het voorbeeld van zijn aan te trouwen zoon heeft gevolgd en als Redacteur aan het blad „De Surinamer" is verbonden geworden! Ongetwijfeld zal dit de toch reeds zo goede verstandhouding tussen de katholieke nieuwsbladen van Suriname en van Curaçao nog versterken.

„'t beste stuck van 't huys bedryf,
dat is een goet en hantsaem wyf"

zegt een goed vaderlands spreekwoord en wij hopen dan ook dat Mejuffrouw Wekker, die vanavond Mevrouw de Rooy zal zijn, voor onzen Redacteur in elk opzicht het beste stuk van zijn huisbedrijf zal worden Het is het dagelijks werk van de pers om de stem des publieks te doen horen. Wel nimmer is dit ons aangenamer geweest dan heden, nu wij namens onze lezers-vrienden den Heer de Rooy en zijner echtgenote hartelijk gelukwensen, hun Gods zegen toebidden en daarbij vanzelfsprekend ook gaarne onze eigen gelukwensen en gebeden voegen.

De huwelijksplechtigheid zal plaats vinden in de R.K. Kerk op Pietermaai om 18 uur.

12 MEISJES NEMEN AFSCHEID VAN HET MARTINUSGESTICHT.

Het theater Brion was Maandagmorgen stampvol. Alle meisjes van de klassen 8, 9 en 10 van het Sint Martinusgesticht waren aanwezig om de plechtigheid, die om tien uur plaats zou hebben, bij te wonen.

Deze plechtigheid bestond hierin, dat Z.H.E. Monseigneur P. I. Verriet O. P. aan 12 meisjes van bovengenoemde school haar Mulo diploma's zou uitreiken.

De plechtigheid werd ingeleid door een toespraak waarna de meisjes enkele declamaties hielden, gevolgd door een tweetal voordrachten, nl. „Van het Kwezeltje" en „De Heilige Filomena", welker succes te danken is aan Soeur Maria Alana, die de leiding van het toneel had. Ook het stuk „Mejuffrouw Kwikstaart", dat door klas 9B werd opgevoerd was succesrijk.

Na deze voordrachten uitte Mejuffrouw Imelda Kroon, in naam van alle geslaagden, haar dankbaarheid jegens de Paters, vooral haar godsdienstleraar, de Zusters die steeds onvermoeid zijn en evenzo de onderwijzeressen. Ook de zó diep betreurde Pater Iranaeus de Bruyn O. P. werd hierin niet vergeten.

Monseigneur P. I. Verriet O. P. kreeg Zijn extra woord van dankbetuiging, dat Hem zeer trof. Zijne Hoogwaardige Excellentie nam dan ook het woord, waarin Zij den meisjes op de gevaren van deze tijd wees.

Nadat Zijne Hoogwaardige Excellentie de zegen gegeven had gingen alle meisjes terug naar school.

BEZOEK VAN Z.H.E. MONSEIGNEUR SABAS SARASOLA.

Gisteren heeft Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O. P. bezoek gehad van een Bisschop uit Peru, Z.H.E. Mons. Sabas Sarasola.

Monseigneur Sabas Sarasola is Apostolisch Vicarius van het Vicariaat „Uratamba".

OFFICIEEL BERICHT.

Men meldt ons van militaire zijde, dat op 1 Augustus in Venezuela 4 personen zijn aangehouden, welke zich op clandestiene wijze uit Curaçao hadden verwijderd.

TWEE NIEUWE VLIEGTUIGEN.

Dezer dagen zijn hier twee nieuwe Lockheed Rodestar C.B. 60 A Transport-vliegtuigen van het laatste type aangekomen. Zij zijn door het Gouvernement van Curaçao verkregen van de Verenigde Staten onder Leenpachtovereenkomst. Zij zullen door K.L.M.-personeel worden bemand tendienste van het Curaçaose gouvernement.

PRACHTIG RESULTAAT VAN DE AMBACHTSCHOOL.

Het bestuur van de R.K. Ambachtschool Sint Joseph te Curaçao deelt ons mede, dat alle leerlingen, welke aan het eindexamen 1943 hebben deelgenomen, zijn geslaagd en hun einddiploma hebben verworven.

Voorwaar een mooi succes. Proficiat, jongens.

Donderdagmorgen om ongeveer 10.30 uur zal de uitreiking der diploma's door Z. H. E. Mons. P. I. Verriet O. P. in een der localen van de ambachtschool aan de Rodeweg geschieden.

Wij hopen hierop later terug te komen.

NEDERLAND.

HARE MAJESTEIT BIJ CHURCHILL.

Hare Majesteit de Koningin heeft gisteren de avondmaaltijd gebruikt bij den Heer en Mevrouw Churchill ten huize Downingstreet 10. Mede zaten aan Minister Doctor Eelco N. van Kleffens en Minister en Mevrouw Anthony Eden.

SPEEDBOATS BIJ TERSCHELLING GEZONKEN.

Londen geeft een Berlijns bericht door, volgens hetwelk 3 Britse speedboats, die waren slaags geraakt met Duitse patrouilleringsvaartuigen, bij Terschilling in de grond zouden zijn geboord. Volgens hetzelfde bericht, zou er vanmorgen nog een vierde boot gezonken zijn en zouden alle Duitse boten ongedeerd de thuishaven hebben bereikt (Londen, (AP) 4.8).

NEDERLANDSE REGERING BETUIGT LEEDWEZEN.

De Nederlandse Ambassade te Tsjungking heeft namens de Nederlandse regering zijn leedwezen aan de Chinese regering betuigd met het overlijden van President Lin Sen.

„HET NIEUWS".

Het eerste dagblad in Suriname „Het Nieuws" onder redactie van A. J. Morpurgo, is gisteren voor de eerste maal met acht pagina's verschenen. Het blad heeft de telegrammen van de Associated Press.

DE RAF VALT AAN.

Gisteren heeft de Raf aanvallen op bepaalde niet nader genoemde doelen in Nederland gedaan. Geallieerde vliegtuigen deden gisteren aanvallen op Manomiari (Nederlands Nieuw Guinea) en het eiland Larat (Fanimear-groep).

EIGENAARDIGE ERVARING.

De filmspeler Philip Dorn (de Nederlander Frits van Dongen) is teruggekeerd van een tocht langs Noordamerikaanse legerhospitalen, waar hij voordrachten heeft gehouden. Hij vertelde van een eigenaardige ervaring. Hij gaf den soldaten de keuze hun te vertellen over Hollywood of over het verzet in Nederland tegen de nazies. Negentig procent der soldaten wilde liever over Nederland horen.

BUITENLAND.

VLAK BIJ OREL.

De Sovjet-heirscharen zitten op ongeveer 8 km. van Orel. Zij zitten den nazies vlak op de hielen. De nazies worden teruggedrongen en hebben de wijk moeten nemen binnen hun verdedigingsgordel teneinde aan omsingeling te ontkomen (Londen, (AP) 4.8).

De positie van de Russen, na de inneming van Domlina, op slechts een goede 8 km. ten Oosten van Orel. (Londen, (AP) 4.8).

DE STRIJD IN RUSLAND.

Samenvatting van de laatste telegrammen:

De val van de Duitse veste Orel schijnt onvermijdelijk. De Russen zitten op 8 km. afstand. Waarnemers beschouwen als een quaestie van tijd, wanneer de Duitsers de stad zullen opgeven. De stations Dominino en Pilatovka, beide in de buurt van Orel. zijn in Russische handen. De Russen zitten de nazies achterna op verschillende punten.

Op een punt heeft een Russische eenheid kans gezien ongeveer 60 km. door de Duitse linies heen te breken. Een Duitse troep werd volkomen in tweeën gesplitst.

De Luftwaffe zit natuurlijk ook niet stil en heeft haar actie verhoogd. De Duitsers hebben de laatste drie dagen al 396 vliegtuigen verloren, waarvan 70 in een enkel luchtgevecht. Volgens „Rode Ster" zijn de Messerschmitts 109 thans geheel vervangen door Rockewulf 190; Junkers 87 worden als duikbommenwerpers gebruikt.

DUITSE WEERSTAND BIJ CATANIA BLIJFT STERK.

De geallieerden blijven pressie oefenen op de lijn bij Catania en langs de weg, die naar Messina voert. Men kan de lijn handhaven, maar de Duitse weerstand hier is nog buitengewoon krachtig (Londen, (AP) 4.8).

ATHENE VERZET ZICH.

Uit een sovjet-uitzending wordt door de Federal Communications Commission in New York vernomen, dat een nieuwe golf van sabotage, oproer en staking door Athene vaart. In de afgelopen week hadden bloedige tonelen plaats. Griekse patriotten werden terecht gesteld door de nazie-bezettingsoverheden. De relletjes braken uit door de ombarmhartige behandeling van de bevolking.

De rellen braken uit in de hoofdstad (Athene) en verspreidden zich in een minimum van tijd over de gehele stad en de buitenwijken. Uit alle winkels en zaken, waar verplichte arbeid voor de invallers werd verricht, begon men opeens te schieten. Tevens vormden zich plotseling betogende menigten van arbeiders en studenten. Hier en daar openden de troepen het vuur op de menigten, zodat er overal gewonden rond lagen. Toen begon men de betogers aan te houden en de ergsten op te brengen. In de havenstad Piraeus vloog een Italiaans schip in de lucht. In verband met dit laatste hebben de Duitsers 18 Grieken opgeknoopt (New York, (AP) 4.8).

ITALIAANSE CABINET BIJEENGEROEPEN.

Volgens de radio van Rome is het Italiaanse cabinet in spoedvergadering bijeengeroepen (Londen, (AP) 4.8).

ENGELAND BOOD GEEN VREDE AAN.

In het Lagerhuis heeft Eden er nogeens uitdrukkelijk op gewezen, dat de geallieerden geen vredesvoorwaarden aan Italië hebben aangeboden. „Wij eisen slechts onvoorwaardelijke overgave," herhaald Eden voor de zoveelste maal. Verder werd nog medegedeeld, dat de Minister van Buitenlandse Zaken geen antwoorden van onzijdige mogendheden had ontvangen op de nota's welke den onzijdigen mogendheden raden geen asyl te bieden aan oorlogsmisdadigers (Londen, (AP) 4.8).

(Hierdoor is het bericht van het Deutsche Nachrichten Büro van gisteren, volgens hetwelk Roosevelt een programma van 7 punten zou hebben aangeboden, dus weersproken. Men ziet al weer wat Duitse berichten waard zijn! — Red.)

ITALIANEN DOOR DUITSE POLITIE NEERGESCHOTEN.

Veertig Italiaanse arbeiders zouden door de Duitse politie in Wenen zijn neergeschoten in verband met stakingen, die 27 Juli hebben plaats gevonden, meldt Londen uit Istanbul uit Moskou (Londen, (AP) 4.8). [Hoe welkom berichten ook zijn omtrent strubbelingen tussen Italianen en Duitsers, dit is uit de zoveelste hand, dus reserve is geboden — Red.]

7 RAF-MENSEN IN ZWEDEN.

Zeven Raf-vliegers, die hadden deelgenomen aan de aanval op Hamburg, waren genoopt van hun valscherm gebruik te maken op de weg terug. Zij kwamen veilig neer bij Lund in het Zuiden van Zweden. Hun Halifax-bommenwerper ging volkomen verloren; het ding is nog niet teruggevonden (Stockholm, (AP) 4.8).

Koningin Elisabeth wordt heden 43 jaar.

„God behoede U! Nu dat ik U heb gezien, ben ik bereid alles te doorstaan", aldus een vrouw uit het Engelse volk.

Vandaag viert Engelands Koningin Haar 43e verjaardag. Geheel Engeland, geheel het Britse Imperium en ook Verbonden Volken, zullen heden met eerbied en blijdschap opzien naar deze Vorstin, die op zulk een bewonderenswaardige wijze in lief en leed met Haar volk medeleeft. Zware dagen heeft Zij met Haar volk doorgemaakt. Niemand zal vergeten, hoe Zij met den Koning in Londen bleef, toen Duitse moordzucht bommen strooide over de arbeiderswijken der stad, maar ook het vorstelijk paleis niet spaarde.

Elisabeth leeft in de harten van millioenen mensen over geheel de wereld verspreid, omdat Zij een echte democratische Koningin is, die Dienaresse wil wezen van Haar volk. Niet in de dagen van luisterrijke praal won Zij de liefde van Haar volk, maar in de dagen van grauw leed, in de dagen dat Engelands lot zo angstwekkend bedreigd werd. Zij gaf vertrouwen aan Haar volk.

Koningin Elisabeth heeft zelf in Haar leven twee grote weldoeners gehad, die zich echter niet bewust waren van hun weldaden. De ergste van deze twee was Mrs. Wallis Warfiel Simpson of Baltimore (de huidige Hertogin van Windsor), waarvoor de Engelsen — zoals de anecdote verluidt — een standbeeld willen oprichten alleen „omdat zonder haar Engeland zijn Koningin Elisabeth niet zou hebben gekregen". De tweede goede geest was, hoe paradoxaal dit overigens klinken moge, een Duitse vlieger, die in September 1940 5 van zijn bommen op het Buckingham Palace liet vallen. De druk op de knop die deze bommen omlaag deed suizen, plaatste Koning en Koningin in de eerste rijen tezamen met tienduizenden kleine luiden, die de oorlogstragedie aan den lijve ondervonden. Door de foutieve manoeuvre van dezen Duitser werd de mystieke band tussen het democratische Engelse volk en hun duizendjarige monarchie zelfs nog sterker.

De bommen op het Koninklijk Paleis.

In de eerste oorlogsdagen scheen de Luftwaffe haar verschrikking te concentreren op de sombere arbeiderswijken langs de Theems en daardoor vatte de defaitistische gedachte post, dat alleen de armen aan het nieuwe oorlogsfront van Engeland zouden staan. Verdachtmakingen in dit opzicht volgden van Duitse zijde door insinuaties via de Duitse radio, als zouden de Koningin en de Prinsessen buiten Londen vertoeven. In werkelijkheid stond de Koningin tijdens de „vergissing" van den Duitsen vlieger voor één der ramen van het Paleis en zag de bommen vallen. Zij had maar nauwelijks tijd zich van het venster te verwijderen, toen de onploffingen het oude gebouw tot in zijn grondvesten deden schudden.

Na één minuut was de Koningin in de schuilkelders van het paleis om te informeren of er ook iemand verwond was. Reeds het volgende half uur reed Zij uit om met den Koning de gebombardeerde wijken te bezoeken in East End, Londens armste achterbuurt. Van dit ogenblik af konden Koning en cockney-Londenaars met gelijke ernst zeggen: „Wij zijn gezamenlijk in de oorlog".

Het Engelse Koningspaar wordt bemind.

Telkens weer heeft Engeland in zijn geschiedenis bewezen, dat zijn liefde voor het Koninklijk Huis diep in het hart geworteld is. Toch is aan de liefde voor het Koningshuis niet altijd liefde voor een koning verbonden geweest, zoals onpopulaire monarchen als Karel I en Jacob II tot hun verdriet moesten ondervinden: zelfs de populaire Koningin Victoria en George V ondervonden gedurende de eerste jaren van hun regering geen warme genegenheid van hun onderdanen. Het is geen gemakkelijke taak een Koning of een Koningin te zijn, vooral niet wanneer die taak onverwachts wordt opgelegd. Nòg moeilijker wordt het, als het respect voor de kroon enigszins is gedaald, zoals in December 1936 in Engeland het geval was. In die korte periode die sindsdien verlopen is, hebben George VII en zijn Gemalin echter den Britten hun veelbegeerde voorwerp van affectie weten te hergeven, nl. een Koning en een Koningin, die zij kunnen liefhebben. Toen een grijze vrouw Hun bij een bezoek aan haar schuilkelder toeriep: „God behoede U! Nu dat ik U heb gezien, ben ik bereid alles te doorstaan", vertolkte ze met deze woorden eigenlijk het gevoel der gehele Engelse natie.

De Koningin in de pantserwagen.

Er gaat bijna geen dag voorbij zonder een officieel koninklijk bezoek aan een of andere gebombardeerde stad, een munitiefabriek, een Raf-station of een Legerbuitenpost. Elisabeth gaat hospitalen, schuilkelders, voedseldepôts in en uit. Engeland leert zijn Koningin van dichtbij kennen. „Zullen we winnen, Majesteit?" riep een vrouw in het zwaar beschadigde Portsmouth. „Ja", riep de Koningin terug; „daarvan ben ik overtuigd". Bij een dergelijke informele gedachtenwisseling zijn de Koning en de Koningin er in geslaagd hun bezoeken boven het ceremoniële uit te brengen door hun klaarblijkelijke ernst.

Bij Haar officiële inspectietochten schijnt de Koningin zich welhaast voortdurend te verbazen: dit komt omdat zij altijd zeer gaarne wil uitvinden hoe alles werkt. Toen zij b.v. op een morgen op het punt stond Buckingham Palace te verlaten in Haar eigen auto voor een bezoek aan den Koning zag Zij op het binnenplein een nieuwe pantserauto staan en gaf onmiddellijk te kennen, dat Zij daarin wilde rijden. „De Koning zal zeer verrast zijn als ik hierin bij Hem kom", zeide Zij tegen den officier van de contrôlepost. Dat wàs hij ook.

Elisabeth weet met tact moeilijkheden te omzeilen.

Ofschoon even alomtegenwoordig als Haar voornaamste Noordamerikaanse evenknie, Mevrouw Eleanor Roosevelt, gelukt het de Koningin het uitspreken van politieke gezichtspunten te vermijden. Toen zij op een dag schuilkelders in Londen bezocht, vroeg een zogenaamd handige officiële persoonlijkheid op het gebied van schuilkelders: „Denkt U niet dat diepe schuilkelders het beste zijn?" De quaestie der diepe schuilkelders had het Lagerhuis reeds dikwijls bezig gehouden en derhalve zou één woord van Elisabeth bij een volgend debat de schaal waarschijnlijk kunnen doen doorslaan. Doch de Koningin was onpartijdig, wat ook Haar privé-mening hieromtrent moge zijn geweest, en antwoordde: „Ik vind de bescherming, die elke schuilkelder weet te bieden, eenvoudig prachtig".

Toen de ontruiming van Londense kinderen door de regering werd besproken, gaf Elisabeth de voorkeur aan gedwongen ontruiming, ingeval het aandringen op vrijwillige zonder resultaat zou blijven. Zij kon haar standpunt niet openbaar maken. Toen dan ook een vrouwelijk advocaat Haar op een Harer tochten vroeg: „Vindt U het niet vreselijk, Majesteit, om al deze kinderen hier achtergelaten te zien in de gevaarzône? Ik weet zeker, dat U er juist zo over denkt als ik en dat zij eigenlijk allemaal gedwongen moesten worden te verhuizen", antwoordde Elisabeth: „Ik vind het verschrikkelijk, dat kinderen wáár dan ook in gevaar moeten zijn."

Ofschoon zij de grenzen Harer constitutionele positie nooit overschrijdt, beïnvloedt de Koningin de Britse politiek toch op indirecte wijze door Haar eigen gezichtspunten kenbaar te maken aan den Koning en aan de Ministers, welke laatsten van tijd tot tijd ten Paleize worden genodigd voor de lunch. Toen de schuilkelderquaestie en de kinderevacuatie werden behandeld, zond Zij verschillende malen om den minister voor Volksgezondheid Malcolm MacDonald teneinde te weten, welke maatregelen werden getroffen en om voorstellen te doen, die gebaseerd waren op Haar waarnemingen tijdens persoonlijke bezoeken aan beschadigde districten.

Het huiselijk leven.

De Koning en de Koningin zijn niet langer dan een jaar verloofd geweest. Zoals de meeste Engelse families blijven zij elke avond thuis en luisteren naar de B.B.C. of lezen. Hun voornaamste ontspanning in deze oorlogstijd is een uitgang naar Windsor, waar elk weekend de nieuwste films worden vertoond in een eigen theater.

Haar meestgeliefde filmsterren zijn de Marx Brothers, Fred Astaire, en Ginger Rogers, Bette Davis en Myrna Loy. Zij vindt Disneyfilmpjes aardig (behalve de Pinocchio-film) en verder houdt Zij van documentaire films. Bij de privé-voorstellingen zitten de Koning en Koningin met eventuele gasten en met de officiële leden van de koninklijke huishouding rondom hen, terwijl het personeel achter Hen plaatsen heeft. De Prinsessen Elizabeth en Margaret Rose zien de voor hen geschikte films in de vooravond.

In de jaren, dat George en Elizabeth nog Hertog en Hertogin van York waren, beschikten zij niet over zeer ruime middelen en hun verschijnen in het openbaar werd toen door den vrijen en vlotten Prins van Wales geheel in de schaduw gesteld. Er gingen verhalen, dat de Hertogin Mrs. Simpson als „die vrouw" had betiteld, maar de vrolijke Edward bleef zijn schoonzuster desondanks „Koningin Elizabeth" noemen. In die dagen werden de Yorks als stijve mensen beschouwd, omdat zij zich bij voorkeur wijdden aan zoiets onbekends doch nuttigs als jongenskampen en instellingen voor sociale welvaart en omdat zij verkozen thuis te blijven dineren in plaats van nachtclubs e.d. te bezoeken.

De bezoeken aan het Westelijk Halfrond.

De eerste stap op de weg naar Haar tegenwoordige prestige, was het koninklijk bezoek aan Canada en aan de V.S. in 1939. Als een zoon van den beminden George V werd daar van Haar gemaal verwacht dat hij ook een ware Koningszoon zou zijn. Men beschouwde echter Elisabeth door Haar afkomst nog steeds niet als een echte vorstelijke persoonlijkheid, totdat zij door Haar grote charme de Noord-Amerikanen en Canadezen voor zich wist te winnen en wist te overtuigen.

Haar levensloop.

Lady Elizabeth Angela Marguerite Bowes-Lyon werd geboren op 4 Augustus 1900 als jongste van 10 kinderen van den Graaf en Gravin van Strathmore and Kinghorne, één der oudste adellijke familie van Schotland. Het grootste deel van Haar jeugd bracht Zij door te St. Paul's Waldenbury, het liefelijke roodstenen huis in Queen Anne-stijl te Hertfordshire, met Haar broer David als Haar onafscheidelijken metgezel. Zij hield er van kattekwaad uit te halen en schiep er behagen in b.v. een beroemd standbeeld als „De discuswerper" dat in de bossen van St. Paul's Waldenbury staat. „De springende buffer" te noemen. Tijdens Wereldoorlog I kleedde Zij haar 16-jarigen broer David als jongedame met hoed en voile, enz. en nam hem mee voor een bezoek aan een militair hospitaal te Glasgow. David speelde zijn rol zo goed, dat het grapje niet werd ontdekt voor het eind van de rondgang door de zalen. David en zijn zuster hielden o.a. veel van twee varkentjes die zij Lucifer en Emma hadden gedoopt. Op een dag echter werd Lucifer weggegeven ten bate van een liefdadigheidsloterij. De twee kinderen maakten hun spaarpotten open en slaagden er in de helft van de loten op te kopen: desondanks wonnen zij het varkentje niet terug, zodat dit voor hen verloren ging tot hun grote verdriet en wel tot ham zal zijn verwerkt.

Het zomerverblijf der Bowes-Lyons is het oude Glamis Kasteel met de vele torentjes, bij Forfar in Schotland, een der oudste bewoonde huizen op de Britse eilanden. Het kwam meer dan 550 jaar geleden in het bezit van Sir John Lyon, den avonturlijken edelman, die Prinses Jeanne, dochter van Koning Robert II van Schotland tot zijn bruid verkreeg. Volgens de legende werd door een anderen Heer van Glamis, nl. Shakespeare's Macbeth, Duncan aldaar vermoord, terwijl ook wordt gezegd, dat Bonnie Prince Charles uit Glamis Castle wist te ontsnappen en daarbij zo'n haast had, dat hij zijn horloge onder zijn hoofdkussen achterliet. Zolang Glamis bestaat is het horloge reeds daar.

Slechts op 30 mijl afstand van Glamis ligt het Koninklijk slot Balmoral. Queen Mary vond Lady Elisabeth reeds vroeg sympathiek. Zij zorgde er voor dat Elisabeth bruidsmeisje werd bij het huwelijk van de Princess Royal in 1922. Sindsdien stond zij op de door den Koning goedgekeurde lijst van meisjes, die als bruid voor den Prins van Wales in aanmerking kwamen.

Doch het was Bertie inplaats van Edward, die om Elisabeth kwam. De Koningin houdt er van te vertellen van een ontmoeting, welke zij eens had met een waarzegster, die Haar in 1921 voorspelde, dat zij eens „een grote Koningin zou zijn en moeder van een andere Koningin".

Haar familie lacht er om toen „Lizzie" zoals zij (zeer tot haar verdriet) werd genoemd van deze voorspelling sprak en zij dachten er zelfs nog niet aan in ernst toen Elisabeth Hertogin van York werd. Er wordt verteld, dat de Hertog van York zich Elizabeth onmiddellijk herinnerde als meisje van vijf jaar toen hij haar acht jaar daarna wederom voor het eerst ontmoette. Hun huwelijk werd niet te voren gearrangeerd, hoewel wordt verondersteld dat het den Hertog zeer veel moeite kostte er haar van te overtuigen, dat hij niet „was gestuurd".

Het huwelijksaanzoek.

Zij reden tezamen in het park van Glamis op een der laatste dagen van zijn bezoek aldaar toen de Hertog, verliefd, doch zeer verlegen door een klein spraakgebrek dat vooral te bemerken is als hij nerveus is, ten einde raad plotseling een blaadje uit zijn notitieboekje scheurde, zijn belangrijke boodschap aan haar daarop krabbelde en het aan haar overhandigde.

De Koning gaf zijn toestemming „met het grootste genoegen" en Koningin Mary schreef goedkeurend over haar „Zij is gelukkig niet een van die moderne meisjes". De huwelijksvoltrekking die plaats vond in de Westminster Abdij was niet zo luisterrijk en vol praal als mogelijk was geweest, doch Koningin Mary zag in haar schoondochter toen reeds een mogelijk toekomstige Koningin en ving onmiddellijk aan haar daarin leiding te geven. Zij werd er aan gewend de nodige routine te verkrijgen bij het openen van bazaars, liefdadigheidsbals, enz. en werd medegenomen op de wekelijkse inspectietochten door het Buckingham Paleis. Daar zij „technisch" beschouwd niet „adellijk", genoeg was werd zij verheven tot Prinses met de titel Hare Koninklijke Hoogheid.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 4 Aug.:

Telegram afdeling: tel. 307, na 23 uur tel. 553.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Gelijns, tel. 246, Hotel CPIM.

Dok Afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

Sportclub „Asiento": Hockey: As. Donderdag 5 Augustus oefenmiddag onder leiding van Heer Hoyer. Alle hockeyspelers(sters) ook nieuwelingen zijn van harte welkom, worden verzocht te komen oefenen in verband met de op 15 Augustus te houden sixes. As. Zaterdag 7 Augustus gemengde wedstrijd tegen „Van Engelen". Het elftal wordt nog nader bekend gemaakt.

JUBILEUM W. F. HESHUSIUS.

Zaterdag was er wederom een jubilaris op de Isla. Ditmaal was het de Heer W. F. Heshusius, die zijn 25-jarig ambtsjubileum vierde.

Na door den Directeur, den Heer Ingenieur Jan Noorduyn, in het bijzijn van de andere Directieleden, in warme bewoordingen te zijn toegesproken, welke toespraak door den jubilaris met enige welgekozen woorden werd beantwoord, werd hij binnengeleid op zijn afdeling, de afdeling Correspondentie, alwaar de jubilaris sedert vele jaren als sectiehoofd werkzaam is.

Overeenkomstig zijn wens om deze dag zo ongemerkt mogelijk voorbij te doen gaan, hadden zich hier zijn dagelijkse medewerksters en medewerkers verzameld en werd hij toegesproken door zijn afdelingschef, die den jubilaris vooral roemde als collega, wien niets te veel is om anderen van dienst te zijn en bovenal om zijn voorbeeldige ijver en grote plichtsbetrachting.

Een kwart eeuw heeft Heshusius de „Koninklijke" gediend en ruim 20 jaar geleden zette hij voor het eerst voet aan wal op Curaçao Wat een veranderingen heeft hij in die jaren al niet medegemaakt. De „Isla" was nog maar een klein fabriekje en Asiento geheel cunucu en in de loop der jaren heeft de jubilaris deze kleine omgeving zich zien ontwikkelen tot het machtige bedrijf van thans.

Onder aanbieding van een stoffelijk huldeblijk namens zijn afdeling, besloot zijn chef met de wens, dat het den jubilaris gegeven moge zijn, nog vele jaren in goede gezondheid met dezelfde ijver en toewijding zijn taak te blijven vervullen.

Met enige welgekozen woorden dankte de jubilaris voor de hem gebrachte hulde en werd deze zo gedenkwaardige dag verder in huiselijke kring doorgebracht.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zaterdag, 31 Juli 1943:

JONG HOLLAND 1 — S.U.B.T. 1 2—4.
(Om de Stimulans-Beker 1943)

Van Zondag, 1 Aug. 1943:

Jong Curaçao 2 — Independiente 2 (Independ. niet opgekomen.)
Independiente Jrs. — Caribe Jrs. 2—1 (onder voorbehoud).

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

STADION.

Zaterdag 7 Aug. 1943:	**Jong Holland 1 — Independiente 1** (wedstrijd te eigen bate.)
Zondag 8 Aug. 1943:	geen wedstrijd in het Stadion.

WEDSTRIJDEN OM DE WILHELMINA-BEKER.

Na loting werden de volgende wedstrijden vastgesteld:

Zondag 15 Aug. 1943: 1) Aanvang 15 uur	Independiente 1 — Transvaal 1 (A) (B)) winnaar G
2) Aanvang 16.45 uur	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1 (C) (D)) winnaar H
22 Aug. 1943: 3) Aanvang 16.15 uur	Atlanta 1 — S.U.B.T. 1 (E) (F)) winnaar I
29 Aug. 1943: 4) Aanvang 16.15 uur	Winnaar G — Winnaar H winnaar J
Dinsdag 31 Aug. 1943: 5) Aanvang 16.15 uur	Winnaar I — Winnaar J (finale

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag 5 Sept. 1943:	JONG HOLLAND 1 — ATLANTA 1 (Ankoné)

COMPETITIE B-KLASSE.

Zondag 22 Aug. 1943:	Be Quick 1 — R.C.C. 1 (Taytelbaum)
Zondag 29 Aug. 1943:	Veendam 1 — D.T.S. 1 (Ercol)
Zondag 5 Sept. 1943:	U.S.C. 1 — Veendam 1 (Leers)

Deze wedstrijden beginnen om **14.30 UUR PRECIES.**

MUNDO NOBO.

Zondag 8 Aug. 1943: **Reserve-A-klasse**	Atlanta 2 — Jong Holland 2 (Jansen)
Zondag 22 Aug. 1943:	Independiente 2 — Jong Holland 2 (Van Eerden)
Zondag 29 Aug. 1943:	wordt nog bekend gemaakt.
Zondag 15 Aug. 1943: **B-Klasse**	U.S.C. 1 — Caribe 1 (Van Eerden)
Zondag 8 Aug. 1943: **Juniores**	S.U.B.T. — Independiente (Ercol)
Zondag 15 Aug. 1943:	Caribe — S.U.B.T. (Ercol) opnieuw vastgesteld.
Zondag 22 Aug. 1943:	Caribe — Scherpenheuvel (Viejou)
Zondag 29 Aug. 1943:	Independiente — Jong Holland (Rog)
Zondag 5 Sept. 1943:	S.U.B.T. — Caribe (Taytelbaum)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 8 Aug. 1943: **Juniores**	Scherpenheuvel — Caribe (Rog)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse en B-Klasse om 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur precies.

Het Bondsbestuur maakt bekend, dat de volgende verenigingen zich inmiddels hebben opgegeven voor deelneming aan de RESERVE-B-KLASSE-COMPETITIE: „Independiente 3"; „Atlanta 3"; „Jong Curaçao 3"; „Caribe 2"; „Veendam 2" en „D.T.S. 2". **Tot uiterlijk 14 Augustus 1943** bestaat nog gelegenheid tot inschrijving voor deze klasse.

De wedstrijden voor de B-Klasse-competitie, welke in het Stadion op het Rif gespeeld worden, beginnen precies om **14.30 uur.**

Het Bondsbestuur maakt hierbij bekend, dat spelers bij het bereiken van de 17-jarige leeftijd **niet meer als „JUNIOR"** mogen uitkomen.

In verband met het bovenstaande is de wedstrijd CARIBE Jrs. — S.U.B.T. Jrs. jl. Zondag, 25 Juli 1943 op Mundo Nobo gespeeld (uitslag 0—0) **ongeldig** verklaard. De wedstrijd is opnieuw vastgesteld voor Zondag, 15 Aug. 1943.

Naamsveranderingen: C. Stredels in C. Balentin en V. Cohen in V. Queen; beiden van de S.V. „D.T.S.".

Inschrijvingen: P. Isidora, G. Doran, M. Gaari, L. Servania en C. Servania bij de S.V. „D.T.S.".

Inschrijvingen: V. Filander, G. Brawer en J. deH aak bij „Caribe" als gewone leden. E. Juliana, A. Nicasia en R. Garmers als Juniores bij „Caribe".

De „Club Deportivo Caribe" deelt mede, dat tot 1e Penningmeester van haar vereniging is benoemd de Heer P. Royer, Gasthuisstraat No. 8.

Het Bondsbestuur herinnert hierbij de diverse in aanmerking komende verenigingen aan de inzending van de elftalopgaven, zoals in Artikel 8 (R.C.W.) voorgeschreven.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS. Woensdag, 11 Augustus 1943, des avonds om 20 uur precies bijeenkomst van SCHEIDSRECHTERS in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49.

Wedstrijdformulieren, elftalopgaven, correspondentie enz., **voorlopig** nog te adresseren aan den Heer J. C. Viejou, Johan van Walbeeckplein 15.

HET BESTUUR.